

EL: POBLE: CÀTALÀ

Any III
Núm... 179

PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTeca
CATALUNYA Y NACIÓS IBÉRIQUES. 4 pessetes trimestre
PAÍSOS DE UNÍO POSTAL. 5 pessetes trimestre

Barcelona, divendres, 10 d'agost de 1906
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.—TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ y un volum trimestral de
la nostra BIBLIOTeca
CATALUNYA Y NACIÓS IBÉRIQUES. 500 pessetes trimestre

5 Cts.

Cartró-cuiro pera cobertes Roviralta y C.^a

Carrer Ample, núm. 24, Barcelona

3—PLASSA REIAL—3 — Lloguer de rotllos de música

FUNERARIA FERRÁN 8 PALLA 8
TELEFON NÚM. 949

Bruniselda GRAN BASAE DE CALSAT
CARRER PI, 6
Variat assortiment de tota mena pera home, senyora y criatures. Derrers models. Els
ganes y Economiá. S'assegura la bona qualitat.

MARCA PRAT
Bons vins -- Olí pur
Rambla de les Flors, núm. 16; Telefón 675
Vins y olis del Penadès, de cullita propria
Vins y olis de les principals regions espanyoles
y extrangères
Xampanys y licors del pais y extranger
Dipòsit general y venda dels vins del Marqués de Mudela

Banys y Aigües Ferroses Radioactives

ESPLUGA DE FRANCOLÍ
Gran Hotel "VILLA ENGRACIA,"
ESTABLIMENT DE PRIMER ORDE — ESTADA DESDE 9 PTES. DIARIAS

Grans reformes: construcció de passeigs y olavagues, abundosa plantació de arbres, decoració y moblatge d'algunas habitatges, nou servei de cotxes, etc.
Aigües Ferro-Manganoses sans rival pera curar la Cloro-Anèmia, debilitat general, dispepsia, etc.

Banys y Aigües Ferroses Radioactives
Quatre trens diaris. — Llinia de Lleida a Tarragona
ESTACIÓ CLIMATOLÒGICA a 500 metres sobre'l mar— Iglesia-Telegr.
Pera informes y llogar XALETS que n'hi ha a diferents preus, dirigir-se a la
PLASSA DE CATALUNYA, NÚMERO 4, primer, primera

EL INDI

24, CARME, 24

TELES DE FIL en tots els amples, nacionals y extrangeres
SE REALISA UNA IMPORTANT EXISTÈNCIA AB 40 PER 100 DE REBAIXA
MADAPOLANS TOLRÀ: existències de totes ses classes

MOSAICHS E. F. ESCOFET & C.
Ronda Sant Pere, 8.

CLÍNICA DEL DOCTOR LLORET
Especialista en les malalties del
ESTOMAC
ESTRELLA Y BUDELLÍ.— Rambla del Centre, n.º 6
(vara del Liceo)

F. MAS SARDÀ Y FILLS
Rambala del Centre, 20.—Barcelona
Vegeuem coupons venciment 1 de Juliol
y de Dente Amortisable 15 d'Agost

R. RAMÓN Y VIDALES
L'IMPENITENT
Drama vilatá en tres actos
2 pessetes

De venda a la llibreria de A. López, Rambla del Mitj, 20; y en les principals llibreries.

Sava popular

La retòrica dels sofistes y la utòpia dels demagogs volen deixar oberta l'época funesta de les il·lusions civils y els odissectoris. Preocupa an aquells la totala de l'absolutisme dinàstic sobre'l ciutat y el poble; suggestiona an aquests un radicalisme sectari, l'anhel de aspirar, ab un insult flat, tota una evolució nova.

Per no lograr el seu designi, perque han desparsos sortosament els temps que anyoren. No han vist o no han comprés el canvi operat en la nostra consciència colletiva. Ignorants de l'obra de triomf que la Solidaritat porta a les entranyes, tenen l'espiritu retrobat als dies en què nostre temperament mental y ètic està sotmès a influències perturbadores.

L'ànima social de Catalunya ha permanescut realment latent o dormida per espai de segles. No la desvetllaven ni els greus danys que li portava una direcció forastera, ni les revolucions y guerras que en el curs de les dues darreres centurias han transformat fondament el món humà, ni les inquietuds y les intuicions que animen als pobles orientalç y avenir.

Els nostres pares tenien les aptituds de altres temps, les aplicaven a la millora del treball y la riquesa, ne feien instrument d'individualització y egoisme, com si per ell no existissin sinó indústries y negocis. Vivien distrets com en la virtutilitat precaria d'un caos, arran de l'abùs d'una disolució definitiva y irreparable, oblidats de tot destí y de tota història. Semblaven infàtits, invadits per la malaltia de l'afrotisia, les plegades ales del seu geni.

Però la vida collectiva, llevor que molts declaraven perduda en el terror patrício, ha tornat a florir y a granar. S'ha sentit cridada altre cop a un treball de conjunt, a l'ús dels drets instituïts per la civilització moderna, a l'aprofitament de les experiències sociològiques dels pobles que, com ella, són d'antiga sangaria. Ha pres sobiranament possessió de si mateixa, al l'afany i l'empenta d'una feina gloriosa. Y ha endevinat l'ideal que ha de senyalizar un Nord, el camí que ha de conduir-la, de progrés en progrés, a tots els espandiments d'una renovació sempre activa.

Y ara vibra la nostra Catalunya. Les virtualitats sombres que s'han traduit en acció vigorosa. La vella història es l'orgull y l'ambició de l'intelectualitat que vol fer efectiva a casa els somnis desil·lusionats d'altres vides. S'han esvalit el silenci y l'indiferència suïda d'èpoques que no han pogut produir cap ensenyansa.

Vibra en tots nosaltres l'aspiració a la llibertat: a la llibertat individual del ciutadà, a la llibertat social del municipi y de la pàtria. La llibertat individual ha de donar a cada hui la sustentativitat de la personalitat, posantnos a la mà el nostre patrimoni jurídico. Y la llibertat social ha de fecundar l'espiritu dels intel·lectuals y les multituds, dels que augmenten la cultura y la riquesa, imposant a tots l'acció, la sinergia, el dinamisme que han adaptat els homes a una existència superior, en cada generació més energica y més forta.

Actuadora avui, autònoma demà, desplegarà novament les amples ales del gen, tò Catalunya penyoreta a favor seu els ideals y les maravelles d'una civilització indefinida y insufrible.

Y res pot ja deturar l'empeta dels que lluiten. Ni l'imperi moribós de les utopies demagògiques ni la brillant paraula dels sofistes. La Solidaritat té sava popular, y viu y viura més potènt y més ferma que les idees y los egoismes que la pertorben y menassan.

Demagogos y sofistes, anyoradors d'un caciquisme fet boicons, d'una tutela monàrquica incompatible ab el nostre renaixement social, de radicalismes epílettics, deuen renunciar per sempre a la vostra obra iniüta. Catalunya té virtualment guanyada sobre vosaltres la victòria.

J. LLUHÍ RISSECH

Ecos

A mir contestarem a les principals afirmacions contingudes en aquelles gràciles *Patronas d'El Imperial*. El diari madrileny intenta treure de sobret la calificació d'enemic de Catalunya, més sovintos hem provat lo ben merecost que'l té.

Apert d'això, en l'escrit de referència hi ha unes quantes altres coses dignes d'esser recollides y comentades. Però que nosaltres lectores se fassin així de la mentalitat dels unitaristes, esmentarem lleugerament les teories que sosté l'articulista. Són unes teories ignòentes y curioses.

No no som desdendits ni edilats junt a Catalunya, ni hem confundit nimfes d'el region trabajador y culta que, come les dianes, padecen rigoros de la adversitat y autre les consequencies de una serie de errors històrics en los qua, como toutes las provincial, pusieron las catalanas sus passiones y su acció.

El *Imperial* troba que es massa pesada la càrrega de malifetes que porten damunt la llur atrocitat conscientia els homes de la centralització castellana: castellana exclusivament y gominiñament. Y pera rebaxar el pes excessiu repartix a les demés regions— Catalonia en especial— una alquica de culpa y de responsabilitat.

Nosaltres, per la part que'n toca, rebutgem la

oies oficials. No són resultants d'estats d'ànims generals a la península espanyola, ni d'animismos ofensives colletives, sempre deplorables. Són, poi contrari, producte del predomini d'una rasa que ha dificultat el desenvolupament de les altres, fruit amarg de l'hexagonia d'un poble hostil a les evolucions progressives.

Aquella rasa, aqueix poble—encarnat en les oligàrquies que han exercit la seva representació política y social—ha senyalitzat les orientacions de l'Estat espanyol y les imposades violentament. Quia pogue confondre amb els cartes geogràfiques, en una barreja clara d'un mestix color, les nacionalitats diverses que en les terres d'Iberia tenen positiva existència, sent l'orgull del poder y la necessitat de l'absoluta dominació tiràtica. Se constitue en eixa forsa directriu, y de alectores ens, per propria determinació y sense escomir que els agences advertentes, ha empesat als amics que li han semblat bés. Y com que'n esmentem uns dolents y pedregosos, se perdé en els barracons, en les costes tortuoses, poc a poc per complet, el patrimoni de que l'atzar feu ofreua a Espanya.

Si tot ha succeix, cal acusar al conductor que han desparsos sortosament els temps que anyoren. No han vist o no han comprés el canvi operat en la nostra consciència colletiva. Ignorants de l'obra de triomf que la Solidaritat porta a les entranyes, tenen l'espiritu retrobat als dies en què nostre temperament mental y ètic està sotmès a influències perturbadoras.

La retòrica dels sofistes y la utòpia dels demagogs volen deixar oberta l'época funesta de les il·lusions civils y els odissectoris. Preocupa an aquells la totala de l'absolutisme dinàstic sobre'l ciutat y el poble; suggestiona an aquests un radicalisme sectari, l'anhel de aspirar, ab un insult flat, tota una evolució nova.

Per no lograr el seu designi, perque han desparsos sortosamente els temps que anyoren. No han vist o no han comprés el canvi operat en la nostra consciència colletiva. Ignorants de l'obra de triomf que la Solidaritat porta a les entranyes, tenen l'espiritu retrobat als dies en què nostre temperament mental y ètic està sotmès a influències perturbadoras.

Aquella rasa, aqueix poble—encarnat en les oligàrquies que han exercit la seva representació política y social—ha senyalitzat les orientacions de l'Estat espanyol y les imposades violentament. Quia pogue confondre amb els cartes geogràfiques, en una barreja clara d'un mestix color, les nationalitats diverses que en les terres d'Iberia tenen positiva existència, sent l'orgull del poder y la necessitat de l'absoluta dominació tiràtica. Se constitue en eixa forsa directriu, y de alectores ens, per propria determinació y sense escomir que els agences advertentes, ha empesat als amics que li han semblat bés. Y com que'n esmentem uns dolents y pedregosos, se perdé en els barracons, en les costes tortuoses, poc a poc per complet, el patrimoni de que l'atzar feu ofreua a Espanya.

Si tot ha succeix, cal acusar al conductor que han desparsos sortosamente els temps que anyoren. No han vist o no han comprés el canvi operat en la nostra consciència colletiva. Ignorants de l'obra de triomf que la Solidaritat porta a les entranyes, tenen l'espiritu retrobat als dies en què nostre temperament mental y ètic està sotmès a influències perturbadoras.

Aquella rasa, aqueix poble—encarnat en les oligàrquies que han exercit la seva representació política y social—ha senyalitzat les orientacions de l'Estat espanyol y les imposades violentament. Quia pogue confondre amb els cartes geogràfiques, en una barreja clara d'un mestix color, les nationalitats diverses que en les terres d'Iberia tenen positiva existència, sent l'orgull del poder y la necessitat de l'absoluta dominació tiràtica. Se constitue en eixa forsa directriu, y de alectores ens, per propria determinació y sense escomir que els agences advertentes, ha empesat als amics que li han semblat bés. Y com que'n esmentem uns dolents y pedregosos, se perdé en els barracons, en les costes tortuoses, poc a poc per complet, el patrimoni de que l'atzar feu ofreua a Espanya.

Aquella rasa, aqueix poble—encarnat en les oligàrquies que han exercit la seva representació política y social—ha senyalitzat les orientacions de l'Estat espanyol y les imposades violentament. Quia pogue confondre amb els cartes geogràfiques, en una barreja clara d'un mestix color, les nationalitats diverses que en les terres d'Iberia tenen positiva existència, sent l'orgull del poder y la necessitat de l'absoluta dominació tiràtica. Se constitue en eixa forsa directriu, y de alectores ens, per propria determinació y sense escomir que els agences advertentes, ha empesat als amics que li han semblat bés. Y com que'n esmentem uns dolents y pedregosos, se perdé en els barracons, en les costes tortuoses, poc a poc per complet, el patrimoni de que l'atzar feu ofreua a Espanya.

Aquella rasa, aqueix poble—encarnat en les oligàrquies que han exercit la seva representació política y social—ha senyalitzat les orientacions de l'Estat espanyol y les imposades violentament. Quia pogue confondre amb els cartes geogràfiques, en una barreja clara d'un mestix color, les nationalitats diverses que en les terres d'Iberia tenen positiva existència, sent l'orgull del poder y la necessitat de l'absoluta dominació tiràtica. Se constitue en eixa forsa directriu, y de alectores ens, per propria determinació y sense escomir que els agences advertentes, ha empesat als amics que li han semblat bés. Y com que'n esmentem uns dolents y pedregosos, se perdé en els barracons, en les costes tortuoses, poc a poc per complet, el patrimoni de que l'atzar feu ofreua a Espanya.

Aquella rasa, aqueix poble—encarnat en les oligàrquies que han exercit la seva representació política y social—ha senyalitzat les orientacions de l'Estat espanyol y les imposades violentament. Quia pogue confondre amb els cartes geogràfiques, en una barreja clara d'un mestix color, les nationalitats diverses que en les terres d'Iberia tenen positiva existència, sent l'orgull del poder y la necessitat de l'absoluta dominació tiràtica. Se constitue en eixa forsa directriu, y de alectores ens, per propria determinació y sense escomir que els agences advertentes, ha empesat als amics que li han semblat bés. Y com que'n esmentem uns dolents y pedregosos, se perdé en els barracons, en les costes tortuoses, poc a poc per complet, el patrimoni de que l'atzar feu ofreua a Espanya.

Aquella rasa, aqueix poble—encarnat en les oligàrquies que han exercit la seva representació política y social—ha senyalitzat les orientacions de l'Estat espanyol y les imposades violentament. Quia pogue confondre amb els cartes geogràfiques, en una barreja clara d'un mestix color, les nationalitats diverses que en les terres d'Iberia tenen positiva existència, sent l'orgull del poder y la necessitat de l'absoluta dominació tiràtica. Se constitue en eixa forsa directriu, y de alectores ens, per propria determinació y sense escomir que els agences advertentes, ha empesat als amics que li han semblat bés. Y com que'n esmentem uns dolents y pedregosos, se perdé en els barracons, en les costes tortuoses, poc a poc per complet, el patrimoni de que l'atzar feu ofreua a Espanya.

Aquella rasa, aqueix poble—encarnat en les oligàrquies que han exercit la seva representació política y social—ha senyalitzat les orientacions de l'Estat espanyol y les imposades violentament. Quia pogue confondre amb els cartes geogràfiques, en una barreja clara d'un mestix color, les nationalitats diverses que en les terres d'Iberia tenen positiva existència, sent l'orgull del poder y la necessitat de l'absoluta dominació tiràtica. Se constitue en eixa forsa directriu, y de alectores ens, per propria determinació y sense escomir que els agences advertentes, ha empesat als amics que li han semblat bés. Y com que'n esmentem uns dolents y pedregosos, se perdé en els barracons, en les costes tortuoses, poc a poc per complet, el patrimoni de que l'atzar feu ofreua a Espanya.

Aquella rasa, aqueix poble—encarnat en les oligàrquies que han exercit la seva representació política y social—ha senyalitzat les orientacions de l'Estat espanyol y les imposades violentament. Quia pogue confondre amb els cartes geogràfiques, en una barreja clara d'un mestix color, les nationalitats diverses que en les terres d'Iberia tenen positiva existència, sent l'orgull del poder y la necessitat de l'absoluta dominació tiràtica. Se constitue en eixa forsa directriu, y de alectores ens, per propria determinació y sense escomir que els agences advertentes, ha empesat als amics que li han semblat bés. Y com que'n esmentem uns dolents y pedregosos, se perdé en els barracons, en les costes tortuoses, poc a poc per complet, el patrimoni de que l'atzar feu ofreua a Espanya.

Aquella rasa, aqueix poble—encarnat en les oligàrquies que han exercit la seva representació política y social—ha senyalitzat les orientacions de l'Estat espanyol y les imposades violentament. Quia pogue confondre amb els cartes geogràfiques, en una barreja clara d'un mestix color, les nationalitats diverses que en les terres d'Iberia tenen positiva existència, sent l'orgull del poder y la necessitat de l'absoluta dominació tiràtica. Se constitue en eixa forsa directriu, y de alectores ens, per propria determinació y sense escomir que els agences advertentes, ha empesat als amics que li han semblat bés. Y com que'n esmentem uns dolents y pedregosos, se perdé en els barracons, en les costes tortuoses, poc a poc per complet, el patrimoni de que l'atzar feu ofreua a Espanya.

Aquella rasa, aqueix poble—encarnat en les oligàrquies que han exercit la seva representació política y social—ha senyalitzat les orientacions de l'Estat espanyol y les imposades violentament. Quia pogue confondre amb els cartes geogràfiques, en una barreja clara d'un mestix color, les nationalitats diverses que en les terres d'Iber

la divisió del Nacionalisme en drets i esquerra. Aquesta divisió ha sigut senzillament producte d'una crisi de creixença. Tots els organismes a mida que creixen se van diferenciant i els organismes polítics estan subjectes també a aquesta llei. Així el nacionalisme català o catalanisme, que des del seu començament portava en son si les dues tendències coexistents en tota col·lectivitat humana, la radical i la conservadora, en un moment de la seva evolució, quan ja no ha sigut necessària a la seva vida l'uniformitat apparent que li donava coesió, s'ha partit en les dues modalitats que en el coexistien.

Però del fet d'aquesta divisió, que ja hem vist no era resultat de l'accio republicana, no se'n ha de deduir mai que els nacionalistes republicans ens deixessin absorver per l'Unió Republicana.

Es un punt aquest que cal deixar ben aclarit d'una vegada. Els nacionalistes republicans podrem cooperatoris, podrem aliar-nos per un fi determinat amb altres partits polítics, com ho estem ara dintre de la Solidaritat; però mai ens fusionarem amb cap partit polític que prescindeixi del nostre problema nacional; nosaltres volem la República perquè som republicans, però volem al mateix temps l'autonomia absoluta del Catalunya perquè som catalans; i una i l'altra són essencials en el nostre programa i no creiem possiblement una sense l'altra.

Y, acarir aquest punt, passem a veure si es real aquell augment progresiu de fons de l'Unió Republicana.

No hi ha dubte que ho fuis a l'any 1904, però d'aleshores no sois es dissonible, sinó evidentment negable. No cal sinó fixar-se en les lluites internes, en la disminució del nombre de vots obtingut en les passades eleccions, en un sens de detalls, per tenir l'assegurança de que l'Unió Republicana, al formar-se la Solidaritat, estava en un període de veritable decadència.

Aquesta es facilment explicable. S'havia sofert l'errada política de prometre la revolució gairebé a terme fixe; i al no escalar aquesta, com no era possible que esclatés, vingué el desengany, vingué la desconfiança i ab ella el refredament de molts entusiastes.

Si aquest refredament no prengué més grans proporcions, si no ha tingut més greus conseqüències, gracies ne sien dades a la baralla de republicans i catalanistes. Ab tota seguretat pot afirmar-se que, fa més d'un any, l'Unió Republicana ha viscut de la violència d'aquesta baralla. Això explica l'actitud d'una part dels seus elements direccions, contraria a la Solidaritat que havia d'agermanar republicans i catalanistes. Però's que han vist en això un perill per la vitalitat de l'Unió, no han sabut veure quell'compensava de sobres un altre element que hauria entrat a infundir-li nova vida: l'esperit de la protesta catalana. Aquest esperit hauria reanimat l'entusiasme de les masses republicanes a Catalunya, entusiasme degut a la conseqüència d'haver esperat inútilment la revolució que no venia, ni podia venir, perquè les revoltes no venien a terme fixe, per la sola voluntat dels homes que les prediquen.

O sinó, veiem: està avui el partit republicà en condicions de poder dur a bon terme un moviment revolucionari? A l'any 1868 el partit republicà, demòcrata com se deia allavors, era molt més fort que avui i la prova que l'any següent treia setanta tres diputats triomfants de les urnes. Y, ab tot i això, fou precis que s'allés a l'Unió Liberal i els progressistes, per produir la revolució de setembre. L'any 69, els setanta diputats federales volgueren ferne una, de revolució, i fracassaren per complet. Es de creure que avui, els ab trenta i tants diputats que solament pot treure, pugui fer el partit republicà lo que li fou impossible quan ne treia setanta? S'aria absurdament.

Ara bé: aquesta impossibilitat en què's troba, y' trobarà per molt temps, de complir la promesa de portar la República per medi de la revolució, ha de produir forzosament la seva decadència. Per a evitarla, el partit republicà necessita una cosa nova, un límit immediat, que revivi l'entusiasme, l'ardiment de les seves masses. Aquesta cosa nova l'ha trobada en el moviment de Solidaritat catalana. Perquè no ha d'aproximars'en?

Potser algú dirà que tot fi secundari, deviat l'atenció del principi, resulta en perjudici d'aquest. Però, que no ha portat una desviació per l'estil la baralla entre catalanistes i republicans? No'n trobem avui que tots molts republicans, el catalanisme és l'enemic, l'antic enemic, l'únic obstacle que s'oposa a la proclamació de la República? No diré pas que questa confusió hagi sigut deliberadament volguda pels directors de la política local de l'Unió Republicana; però la confusió existeix, i més generalitzada de lo que sembla pugui. Personalment hem pogut observar-ho en molts. Y tots els que la sofreixen, tots senten més hostilitat envers el catalanisme, que envers la monarquia. No es, doncs, d'alta utilitat per als fins del partit republicà que questa desviació desparcere? No es beneficiés que's fassí la pau entre catalanistes i republicans, perquè l'esperit de les masses republicanes s'orienti contra l'únic veritable enemic, contra les institucions monàrquiques? Quins perjudicis ne poden resar per als republicans de fer questa pau dintre la Solidaritat catalana?

Cap ni un. El partit republicà no té d'abandonar el cap dels seus principis; el partit republicà no té d'abandonar la seva propaganda; el partit republicà no té de plegar la seva bandera; el partit republicà no té de fusionar-se amb cap altre partit; el partit republicà no ha de fer més que ajuntar el seu esforç a l'afors dels altres partits catalans d'oposició, en contra de l'enemic comú, els governs de la monarquia; el partit republicà no ha de fer més que acceptar el concurs dels partits de la Solidaritat per treure triomfants el candidat republicà en els districtes on s'iguin en majoria les forces republicanes; el partit republicà no ha de fer més que ajudar els seus aliats a treure triomfants els districtes dels demés elements solidaris, en aquells districtes on aquests tinguin majoria.

Ont són, doncs, els perjudicis que la Solidaritat catalana porta al partit republicà. Ont es aquella portacorba que els republicans favorables a la Solidaritat han dut a la marxa del partit republicà?

Recordem apropósito d'això què el senyor Lerroux va adreçar al moviment abans del miting de Girona. Després ha reescrit el seu criteri. Estava en el seu dret. Però no n' té d'acusar de portacorba als

que no l'han rectificat, als que, junt amb el cap de l'Unió Republicana, el senyor Salmerón, continuaven creient que la Solidaritat catalana és una orientació política de seconds resultats per l'avvenir, una orientació política que no sols no es contraria a l'accio republicana, sinó que pot favoritzar en gran manera, com provarem de demostrarlo en el vinent article.

J. MAS Y ROURA

Jocs florals de Capellades

Any I

VEREDICTE

Fior natural—N. 140. Flors de primavera. tema: Cançons d'amor...

Accésit primer.—N. 121. El ram de clavells. I. Glosant.

Accésit segon.—N. 104. La cambra de la verge. I. Modilitat.

Accésit tercer.—N. 108. Nuviatge. I. De des aquell jori...

Premi II.—N. 133. Guerra de la Independència. I. La Corporació de Capellades.

Accésit.—N. 134. Independència. I. 1808.

Premi III.—Desert.

Premi IV.—N. 141. Manera d'organitzar les classes obreres y acabades dins la moral cristiana. I. Per iluminar, etc.

Accésit primer.—N. 59. Manera d'organitzar les classes treballadores y acabades dins d'una moral cristiana. I. El bon poble.

Accésit segon.—N. 18. Manera d'organitzar les classes socials dins d'una moral cristiana. I. Monografia.

Premi V.—N. 78. A una amiga. I. Quimera.

Accésit primer.—N. 130. Visions. I. Oh les coses sagrades!

Accésit segon.—N. 36. Escull d'or. I. Sospira.

Premi VI.—N. 136. Tres sonets.

Accésit primer.—N. 79. Crepúsculs. tema: Ave María.

Accésit segon.—N. 37. Idealitat. I. Amunt.

Premi VII.—N. 139. Sobre runes.

Accésit.—Ingeniatis. I. Camperols.

Premi VIII.—N. 142. De carri. I. Ciutades.

Premi IX.—N. 135. Evocacions.

Accésit.—N. 115. Recull. I. Liegendas indiannes.

Premi X.—N. 3. La cuca de l'hum. I. Ditxosa via.

Premi XI.—N. 128. Cansó del vianant. I. lema: Via.

Accésit.—N. 98. Pagèsviles. I. Impressions.

Premi XII.—No s'adjudica.

Premi XIII.—N. 24. La Verge y Martir Sant' Dorotea. I. Pux de sota de Jesús sposa...

Accésit.—N. 10. Dolors y arribades de l'Il·lustre Verge y Martir Santa Dorotea, patrona de Capelletes.

Premi XIV.—N. 137. L'Espous Catalana. I. Preludi als poetes.

Accésit.—N. 96. Amor a la Patria.

Premi XV.—N. 51. Autumnal. I. Octubre.

Accésit primer.—N. 70. Temps de festivitat.

Accésit segon.—N. 44. Mar y cel. I. Novembre.

Premi XVI.—N. 82. Els vermadors. I. Del Priorat.

Accésit.—N. 127. Apuntacions. I. Catorzenes.

La Festa se celebrara el 15 del corrent, a la tarda.

Carles de Fortuny, Enric Guanyabéns, Josep Carner, Joan Llongueras, Bartomeu Estapà, Amador Romani, M. Cardús y Puig.

9 d'agost de 1906.

Moviment autonomista

Comissió & beneficià «La Reixa». — Aquesta Comissió ha obert una suscripció pública per atendre a les necessitats que li representen els nobles fills a qui atén. Dita suscripció queda oberta en diferents indrets, un d'ells l'Administració d'EL POBLE CATALÀ, a dins dels establiments dels oficis. Ab molt de gust recullen ferne una, de revolució, i fracassaren per complet. Es de creure que avui, els ab trenta i tants diputats que solament pot treure, pugui fer el partit republicà lo que li fou impossible quan ne treia setanta? S'aria absurdament.

Estudis Universitaris Catalans. — Catedràtia agrícola ambiant. Pere Grau. — El dia 12 de l'actual, el distingit enginyer agrícola don Claudi Olivares, quef de l'estació enologia de l'Institut del Ponàdes, donarà a l'Administració d'EL POBLE CATALÀ, una illa de la seva propietat que s'ha de dedicar a la catedràtia agrícola.

Previsió d'una catedràtia. — I. Tinguem fe.

Maristany Maristany, Gabriel Olivella Carmen, Vicenç Miró, Siveri de Burgos Arrau, Victoria Fernández Ruiz, Salvador Puigano, Barbara Perelló Riera, Agustí Díos Torrens, Bernat Salas Duran, Caterina Uñegas, Marian Santamarina, Concepció Sorda Cañete, Josep Mut Ribollet, Alexandre Rosales Morn, Lluís Payolo Encero y Jaume Chueca.

El vapor Italia «Liguria», de la mateixa companyia, ha arribat a Montevideo feliçament.

En la reunió d'autoritats i entitats col·laboradores en el Govern civil de la província, se senyalaren com a llocs d'amarro per als vapors de la «Companyia Isla Marítima», que fa servir els Baluards, el primer lloc del moll de Barcelona; però els de la «Companyia Vinalonga», de Sevilla, el final del moll Nou, i per als de la «Companyia Marítima Comercial», d'aquesta placa, el primer tram del moll Nou. Sobre la demanda de l'armador del vapor «Velarde», també d'aquesta matrícula, s'acordà que procurarien a una altra empresa naviera per poder dirifir d'un lloc preferent, ja que dit vapor sols quinzenalment visita nostre port.

El transatlàntic «Manuel Calvo» passàahir al final del moll de les Baluards al de la Companyia para fer lloc al «Montevideo», que arribà més tard i sortí demà cap a Venezuela y Colombia.

També pel matí el vapor correu «Nuevo Mahones» sortí del dia ab els fons nets.

El senyor comandant de Marina ha dis-

posat que, fins a nova ordena, no's tragui més sortir en el tres de plàtia comprès des de 40 metres al llavant de la bateria del Poble Nou fins a la riera d'Horta.

El somatori oficial de Tarifa comunica que a l'estret de Gibraltar regna vent fred i humit, ab la mar riscada y el cel uns mica embolrat.

En la Comandancia de Marina hi ha informar una instància del don Mateu Carrascal y Gano, en què sollicita autorització per explorar els cràters d'explosió de varis trossos de la costa catalana.

El senyor don Joaquim de Borja ha pre-

novament possessió de la segona Comandan-

cia de Marina, deixant don Rafael Navarro el càrrec que interinament exerceix.

El senyor Joaquim de Borja ve molt ben impressionat de la societat oceanogràfica, ins-

tañada en el patelló del «Palau de la mar» de Marsella, on va anarhi a estudiar comis-

sionat pel Govern. Ha compensat ja a redactar una memòria dels estudiis que ha realitzat en dita exposició y després de presentarla al Govern emprenrà els treballs necessaris per instal·lar a Barcelona una Escola d'Oceanografia.

Viajan uns quants dies referents a catàstrofes marítimes, que l'actual naufragi del «Sirio» posa d'actualitat.

En la Comandancia de Marina hi ha dis-

posat que, fins a nova ordena, no's tragui més sortir en el tres de plàtia comprès des de 40 metres al llavant de la bateria del Poble Nou fins a la riera d'Horta.

El vapor Italia «Liguria», de la mateixa

companyia, ha arribat a Montevideo feliçament.

En la reunió d'autoritats i entitats col·laboradores en el Govern civil de la província, se senyalaren com a llocs d'amarro

per als vapors de la «Companyia Isla Marítima», que fa servir els Baluards, el primer

tram del moll Nou, i per als de la «Companyia

Marítima Comercial», d'aquesta placa, el pri-

mer tram del moll Nou. Sobre la demanda de l'armador del vapor «Velarde», també d'aquesta matrícula, s'acordà que procurarien a una altra empresa naviera per poder dirifir d'un lloc preferent, ja que dit vapor sols quinzenalment visita nostre port.

El transatlàntic «Manuel Calvo» passàahir

al final del moll de les Baluards al de la Companyia para fer lloc al «Montevideo», que arribà més tard i sortí demà cap a Venezuela y Colombia.

També pel matí el vapor correu «Nuevo Mahones» sortí del dia ab els fons nets.

El senyor comandant de Marina ha dis-

posat que, fins a nova ordena, no's tragui més sortir en el tres de plàtia comprès des de 40 metres al llavant de la bateria del Poble Nou fins a la riera d'Horta.

El vapor Italia «Liguria», de la mateixa

companyia, ha arribat a Montevideo feliçament.

En la reunió d'autoritats i entitats col·laboradores en el Govern civil de la província, se senyalaren com a llocs d'amarro

per als vapors de la «Companyia Isla Marítima», que fa servir els Baluards, el primer

tram del moll Nou, i per als de la «Companyia

Marítima Comercial», d'aquesta placa, el pri-

mer tram del moll Nou. Sobre la demanda de l'armador del vapor «Velarde», també d'aquesta matrícula, s'acordà que procurarien a una altra empresa naviera per poder dirifir d'un lloc preferent, ja que dit vapor sols quinzenalment visita nostre port.

El transatlàntic «Manuel Calvo» passàahir

al final del moll de les Baluards al de la Companyia para fer lloc al «Montevideo», que arribà més tard i sortí demà cap a Venezuela y Colombia.

També pel matí el vapor correu «Nuevo Mahones» sortí del dia ab els fons nets.

El senyor comandant de Marina ha dis-

posat que, fins a nova ordena, no's tragui més sortir en el tres de plàtia comprès des de 40 metres al llavant de la bateria del Poble Nou fins a la riera d'Horta.

El vapor Italia «Liguria», de la mateixa

companyia, ha arribat a Montevideo feliçament.

En la reunió d'autoritats i entitats col·laboradores en el Govern civil de la província, se senyalaren com a llocs d'amarro

per als vapors de la «Companyia Isla Marítima», que fa servir els Baluards, el primer

tram del moll Nou, i per als de la «Companyia

Marítima Comercial», d'aquesta placa, el pri-

mer tram del moll Nou. Sobre la demanda de l'armador del vapor «Velarde», també d'aquesta matrícula, s'acordà que procurarien a una altra empresa naviera per poder dirifir d'un lloc preferent, ja que dit vapor sols quinzenalment visita nostre port.

El transatlàntic «Manuel Calvo» passàahir

al final del moll de les Baluards al de la Companyia para fer lloc al «Montevideo», que arribà més tard i sortí demà cap a Venezuela y Colombia.

També pel matí el vapor correu «Nuevo Mahones» sortí del dia ab els fons nets.

El senyor comandant de Marina ha dis-

posat que, fins a nova ordena, no's tragui més sortir en el tres de plàtia comprès des de 40 metres al llavant de la bateria del Poble Nou fins a la riera d'Horta.

El vapor Italia «Liguria», de la mateixa

companyia, ha arribat a Montevideo feliçament.

En la reunió d'autoritats i entitats col·laboradores en el Govern civil de la província, se senyalaren com a llocs d'amarro

per als vapors de la «Companyia Isla Marítima», que fa servir els Baluards, el primer

tram del moll Nou, i per als de la «Companyia

Marítima Comercial», d'aquesta placa, el pri-

mer tram del moll Nou. Sobre la demanda de l'armador del vapor «Velarde», també d'aquesta matrícula, s'acordà que procurarien a una altra empresa naviera per poder dirifir d'un lloc preferent, ja que dit vapor sols quinzenalment visita nostre port.

El transatlàntic «Manuel Calvo» passàahir

al final del moll de les Baluards al de la Companyia para fer lloc al «Montevideo», que arribà més tard i sortí demà cap a Venezuela y Colombia.

També pel matí el vapor correu «Nuevo Mahones» sortí del dia ab els fons nets.

El senyor comandant de Marina ha dis-

posat que, fins a nova ordena, no's tragui més sortir en el tres de plàtia comprès des de 40 metres al llavant de la bateria del Poble Nou fins a la riera d'Horta.

El vapor Italia «Liguria», de la mateixa

companyia, ha arribat a Montevideo feliçament.

En la reunió d'autoritats i entitats col·laboradores en el Govern civil de la província, se senyalaren com a llocs d'amarro

per als vapors de la «Companyia Isla Marítima», que fa servir els Baluards, el primer

tram del moll Nou, i per als de la «Companyia

Marítima Comercial», d'aquesta placa, el pri-

mer tram del moll Nou. Sobre la demanda de l'armador del vapor «Velarde», també d'aquesta matrícula, s'acordà que procurarien a una altra empresa naviera per poder dirifir d'un lloc preferent, ja que dit vapor sols quinzenalment visita nostre port.

El transatlàntic «Manuel Calvo» passàahir

al final del moll de les Baluards al de la Companyia para fer lloc al «Montevideo», que arribà més tard i sortí demà cap a Venezuela y Colombia.

També pel matí el vapor correu «Nuevo Mahones» sortí del dia ab els fons nets.

El senyor comandant de Marina ha dis-

posat que, fins a nova ordena, no's tragui més sortir en el tres de plàtia comprès des de 40 metres al llavant de la bateria del Poble Nou fins a la riera d'Horta.

El vapor Italia «Liguria», de la mateixa

companyia, ha arribat a Montevideo feliçament.

En la reunió d'autoritats i entitats col·laboradores en el Govern civil de la província, se senyalaren com a llocs d'amarro

per als vapors de la «Companyia Isla Marítima», que fa servir els Baluards, el primer

tram del moll Nou, i per als de la «Companyia

Marítima Comercial», d'aquesta placa, el pri-

mer tram del moll Nou. Sobre la demanda de l'armador del vapor «Velarde», també d'aquesta matrícula, s'acordà que procurarien a una altra empresa naviera per poder dirifir d'un lloc preferent, ja que dit vapor sols quinzenalment visita nostre port.

El transatlàntic «Manuel Calvo» passàahir

al final del moll de les Baluards al de la Companyia para fer lloc al «Montevideo», que arribà més tard i sortí demà cap a Venezuela y Colombia.

També pel matí el vapor correu «Nuevo Mahones» sortí del dia ab els fons nets.

El senyor comandant de Marina ha dis-

posat que, fins a nova ordena, no's tragui més sortir en el tres de plàtia comprès des de 40 metres al llavant de la bateria del Poble Nou fins a la riera d'Horta.

El vapor Italia «Liguria», de la mateixa

companyia, ha arribat a Montevideo feliçament.

En la reunió d'autoritats i entitats col·laboradores en el Govern civil de la província, se senyalaren com a llocs d'amarro

per als vapors de la «Companyia Isla Marítima», que fa servir els Baluards, el primer

tram del moll Nou, i per als de la «Companyia

Marítima Comercial», d'aquesta placa, el pri-

mer tram del moll Nou. Sobre la demanda de l'armador del vapor «Velarde», també d'aquesta matrícula, s'acordà que procurarien a una altra empresa naviera per poder dirifir d'un lloc preferent, ja que dit vapor sols quinzenalment visita nostre port.

El transatlàntic «Manuel Calvo» passàahir

al final del moll de les Baluards al de la Companyia para fer lloc al «Montevideo», que arribà més tard i sortí demà cap a Venezuela y Colombia.

També pel matí el vapor correu «Nuevo Mahones» sortí del dia ab els fons nets.

El senyor comandant de Marina ha dis-

posat que, fins a nova ordena, no's tragui més sortir en el tres de plàtia comprès des de 40 metres al llavant de la bateria del Poble Nou fins a la riera d'Horta.

El vapor Italia «Liguria», de la mateixa

companyia, ha arribat a Montevideo feliçament.

En la reunió d'autoritats i entitats col·laboradores en el Govern civil de la província, se senyalaren com a llocs d'amarro

per als vapors de la «Companyia Isla Marítima», que fa servir els Baluards, el primer

tram del moll Nou, i per als de la «Companyia

Marítima Comercial», d'aquesta placa, el pri-

mer tram del moll Nou. Sobre la demanda de l'armador del vapor «Velarde», també d'aquesta matrícula, s'acordà que procurarien a una altra empresa naviera per poder dirifir d'un lloc preferent, ja que dit vapor sols quinzenalment visita nostre port.

El transatlàntic «Manuel Calvo» passàahir

al final del moll de les Baluards al de la Companyia para fer lloc al «Montevideo», que arribà més tard i sortí demà cap a Venezuela y Colombia.

També pel matí el vapor correu «Nuevo Mahones» sortí del dia ab els fons nets.

El senyor comandant de Marina ha dis-

posat que, fins a nova ordena, no's tragui més sortir en el tres de plàtia comprès des de 40 metres al llavant de la bateria del Poble Nou fins a la riera d'Horta.

El vapor Italia «Liguria», de la mateixa

companyia, ha arribat a Montevideo feliçament.

En la reunió d'autoritats i entitats col·laboradores en el Govern civil de la província, se senyalaren com a llocs d'amarro

per als vapors de la «Companyia Isla Marítima», que fa servir els Baluards, el primer

tram del moll Nou, i per als de la «Companyia

Marítima Comercial», d'aquesta placa, el pri-</

